

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. juni 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Suzan Özden
Sagsnr.: 2020-0030-4234
Dok.: 1500629

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1358 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. maj 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Jacob Guldborg Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1358 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om der, udover administrativ praksis på område vedrørende tilbageholdelse og inddragelse af våbentilladelse eller jagttegn, også er domspraksis? Der henvises til Vestre Landsrets dom af 4. december 2018, som er gengivet i Tidsskrift for Kriminalret side 317, og at Vestre Landsret i denne sag anlagde en noget mildere vurdering af, hvorvidt en domfældt skal have inddraget sit jagttegn.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at der ikke i lovgivningen er fastsat særlige regler om adgang til domstolsprøvelse af det skøn, der udøves af Politiets Administrative Center (PAC) eller Rigspolitiet i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en persons våbentilladelse eller samtykke til våbenpåtegning eller jagttegn skal tilbagekaldes. Der kan dermed alene ske domstolsprøvelse af det udøvede skøn, hvis borgeren anlægger en civil retssag herom ved domstolene.

Rigspolitiet er alene bekendt med en dom fra Højesteret fra 2003 (UfR 2003.1 H), hvor Danmarks Jægerforbund havde anlagt sag mod Justitsministeriet, der på det tidspunkt var rekursinstans for politikredsens afgørelser. I denne sag fandt domstolene ikke, at der var grundlag for at tilsidesætte det skøn, der var udøvet af politiet og Justitsministeriet.

Rigspolitiet bemærker, at der i medfør af jagtlovens § 55 er mulighed for at nedlægge påstand om frakendelse af retten til at have eller erhverve jagttegn i forbindelse med en straffesag om overtrædelse af jagtlovens bestemmelser.

Det betyder, at domstolene i forbindelse med en straffesag, hvor en person er tiltalt for at have overtrådt jagtlovgivningen, kan tage stilling til, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve jagt på en forsvarlig måde. Hvis dette er tilfældet, kan jagttegnet frakendes. Domstolene foretager ikke i sådan en sag en vurdering af, om der er grundlag for at tilbagekalde samtykke til jagttegn eller tilladelser efter våbenlovgivningen, fordi den pågældende person ikke længere opfylder betingelserne i våbenbekendtgørelsens § 48.

Trykt retspraksis vedrørende frakendelse af jagttegn efter jagtlovens § 55 er sparsom, men der kan bl.a. henvises til UfR 1972.1046 V og Tfk 2019.317.”